

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Quos secuti Hieronymus & Gelasius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

ecclasticae originem in Cathedra Petri constituisse, & supremam Ecclesie auctoritatem huic sedi collatam semper coluisse, juxta varios illos gradus quibus eam pro bono publice discipline, temporis ratione habita, Pontifices Romani explicare conseruerunt.

III. Prima illa hujus capituli pars, quæ communionis cum Romana Ecclesia necessitatem attingit, posset à me hoc loco pretermitti, nisi famosus ille Libellus, qui huic scriptioñ ansam præbet, hoc nomine Gallie Magistratus in crimen adduceret, quasi de hac intervertenda vel conservanda communione parum solliciti essent. Quamvis itaque articulus iste tam copiosa lucubratione à viro clarissimo sit explicatus ut mea opera non indigeat, ne tamen aliqua suspicio supersit posse aliquem è Magistratum numero ad communionem illam dissolvendam, ut minus sibi perspectam, præmiis invitari, (quod tentatum fuisse, per summam impudentiam, & calumniam, Impostor suadere nititur) pauca verba hac de re faciam; eoque libentius, quod inde gradus struitur ad explicandam afferendamque Ecclesie Romanæ per Galias auctoritatem.

IV. Sanè communi omnium Ecclesiæ confusu fuisse receptum ut ad Cathedram Petri, tanquam in descriptione circulari linea ad centrum, spicerent, non solum nos docuit Leo Primus, sed etiam omnes Africani Patres: quorum testimonio hac quidem in causa fatus est utrū quam ceterorum, quippe qui nullius gratiæ aut adulacionis apud ipsos hæreticos hac in re suspecti sint, cùm Libertatis Ecclesie Africane semper acerrimos vindices se præstierint. Cyprianus itaque docet, Ecclesiam Romanam esse Petri Cathedram, & Ecclesiam principalem, unde Unitas Sacerdotalis exorta est. Optatus vero Milevitanus Episcopus sacilegi schismatis à Donatistis in Africa conflati scelastam divisionem inde damnare & everttere conatur, quod ab Ecclesia Romana discessissent, ubi est origo & radix Unitatis. Igitur negare non potes scire te, in Urbe Roma Petro primo episcopalem cathedram esse collatam, in qua federit omnium Apostolorum caput Petrus, unde & Cephas appellatus est: In qua una cathedra unitas ab omnibus servaretur, ne ceteri apostoli singulas sibi quisque defenserent; ut jam schismaticus & peccator esset qui contra singularem cathedram, alteram collocaret. Hunc autem verborum Cypriani & Optati germanum sensum esse existimo, licet aliorum à plerisque torqueantur; Nempe, cùm Ecclesia (quæ in-

star corporis, nexu quodam mystico, Christo ut Capiti cohereret) nihil aliud sit quam plebs ab Episcopo collecta, unum tantum episcopatum unamque Cathedram in illo corpore constitui oportere. Cujus Cathedra dignitas summa Christi liberalitate Ecclesie collata est iis verbis quibus Petro administrandarum clavium & pascendi gregis curam demandavit. Porro Petrum solum à Christo interpellatum, ut Unitas Ecclesiæ demonstraretur, & Petro dignitas illa traueretur qua totius Ecclesiæ representaret figurata generalitate personam, ut cum Augustino loquer, atque hoc pacto & hac verborum formula de industria ad eum finem à Christo concepta unus episcopatus instrueretur, cuius quidem pars à singulis Episcopis in solidum possideretur, ita tamen ut ejus fons & origo ab uno inciperet, à Principe videlicet Apostolorum Petro, atque adeo nulli licet, neque ipsis etiam Apostolis, episcopatum tenere alienum à communione & consilio Unitatii, quæ viget in Cathedra Petri.

V. Quapropter eleganter veritatis ille assertor Hieronymus ita efformatum fuisse corpus Ecclesiæ docuit, ut Capite constituto schismatis tolleretur occasio, ejusque Capitis rationem in Cathedra Petri collatam, ex quo proinde sequatur, eum qui alienus sit ab Ecclesiæ Romanæ communione, à compage totius corporis avulsum, in peregrinitatem quandam redigi. Quam sententiam exemplo suo testatus est, cùm per varias factiones Orientē discepto, Antiochena Ecclesia trium Patriarcharum schismate vexaretur: Ego, inquitille, nullum primum nisi Christum sequens, Beatitudini tue, id est, Cathedre Petri, communione conficior. super illam Petram Ecclesiam edificatam scio. Quicunque extra hanc domum agnum comedet, profanus est. Si quis in Arca Noë non fuerit, peribit regnante diluvio. Iuxta Cypriani, Optati, & Hieronymi sensum, Gelasius Ecclesia Romanæ principatum arcessit ab Unitate Ecclesiæ, quam Christus sermone ad Petrum directo instituit. Etenim in Tractatu adversus Græcos ait invicto Patrum Nicenę Synodi judicio vetustissimū Romanæ fedi honore fuisse judicatum. Vt pote qui Domini recordabantur sententiā, Tu es Petrus, &c. & rursus, Ecce ego rogavi &c. & illud, Pasc oves meas. Quare igitur ad Petrum tam frequens Domini sermo dirigitur? Numquidnam reliqui sancti & beati Apostoli non erant simili virtute succincti? Quis hoc audeat affirmare? Sed ut capite constituto, schismatis tolleretur occasio, & una monstraretur compago corporis Christi, que ad unum caput glorioissima dilectionis

Hieronymus L. 45
contra Iovin.

Idem Hieronymus
ep. ad Damasum:

Gelasius I. in
Tract. adversus
Græc. editio a R.
P. Sirm.

8 De Concordia Sacerdotij

societate concurreret, & una esse Ecclesia cui fide litter crederetur, unaque domus unitus Domini & unius redemptoris, in qua de uno pane & de uno calice nutriremur.

VII. Commune hoc officium communio nis cum Ecclesia Romana, cui impendendo cum ceteris provinciis Gallia astringitur, cognoverat ante omnes verutissimum ille

Irenaeus l. 3. c. 5.

Propriæ potestio rem principale tam id est, priorem & potius originem, ne quicquid Romanum invenimus famam.

Auitus ep. 87. ad Hormisdam anno 517.

Epist. Concil. A. quill. ad Graianum: Tous orbis Romani Caput Romanam Ecclesiam arguere idem factosandam. Apostolorum fidem in eis habebit, obsecrandis fuit Clementis vestra, inde enim in omnes Veneranda Communione iuris dimisane. (Quidam legant, Communione,) Epist. Synodica Concil. Chalced. ad Leonem et c. pars vii. K. 1920. p. 17. 1701. v. 16.

Lugdunensem antistes Irenaeus, qui unus scriptit quod omnes sentiebant: *Ad Romanam Ecclesiam*, inquit, propter potentiorē principaliatē necessē est omnem convenire Ecclesiam, quasi diceret, iuxta sinceriorem illorum verborum interpretationem, eam esse vim Vnitatis, quæ principium & originem à Petri sede trahit, ut cum ea sentiendi necessitatē ceteris imponat. Propagatam in sequentes aetas apud Gallos hujus veritatis apertam professionem docet Avitus Episcopus Viennensis: qui ad Hormisdam cum sollicitius scriberet ut à Græcorum calliditate sibi caveret, qui concordiam verbis pollicentes, dolo fortasse agebant, ait:

Quia securus, non dicam de Viennensi, sed de totius Gallie devotione pollicor omnes super statu fidei vestram captare sententiam; orate, ut sic nos perditiorum professio fucata non fallat, sicut ab Unitate quam regitis veritas comperta non separabit.

VIII. Sanè duplice nomine ad retinendam cum Ecclesia Romana communionem Galli obligantur, quia in Romana sede tum Universalis Ecclesiae Caput, tum Occidentalis Ecclesiae Patriarchatum suspiciunt. Constat enim illos, aquæ ac Concilium Aquileiense, (cui præterat Ambrosius) Totius orbis Romani Caput Romanam Ecclesiam agnoscere, unde in omnes veneranda communionis iuris dimisant. Adeo ut à Concilij Chalcedonensis societate alienos se esse putarent, nisi juxta sextorum illorum Patrum sententiam, non solum singularum Ecclesiarum, sed etiam Universalis Ecclesiae Caput Romanum Pontificem profiterentur.

CAPUT III.

Synopsis.

I. De Patriarchatu Occidentis agitur, ut auctoritas Romana Ecclesia per Gallias sincerius expendatur.

II. Ecclesiæ divisio per provincias ad exemplum Imperij, ab Apostolis. Probatur è Petro & è variis locis Pauli; ubi de Creta.

III. De Asia, cuius etiam menio apud Ioannem, de Achæa, & Macedonia.

IV. Huc allusit Tertullianus.

V. Origine trium precipuarum Metropoleon, Roma, Alexandrina, Antiochene. Earum Sacerdotes, Archiepiscopi, Exarchi, & Patriarche tandem ditti.

De Patriarchis Indoerum in Oriente. Emendata lex Codicis Iustiniani. Filii deletis, Patriarcharum nomen cessit Archiepiscopis Christianorum.

VI. Canonis sexti Niceni interpretationes breviter recensentur.

VII. De jure Patriarchico trium Episcoporum hic agi probatur, preter aliorum argumenta, ex Hieronymo, Innocentio, & Theodoreto.

VIII. Ei si ceterorum quoque Metropolitarum jura hoc canone firmantur. Ex collatione canonis secundi Conf. cum Niceno colligitur hic etiam agi de Diœcessibus Asiana, Pontica, & Thracica. Earum mentio sub Constantino.

IX. Explicatus insignis Socratis locus de Diœcessis & de Patriarchis. Diœceseon limites non violando sanctum canone secunda Synodi. Lege Theodosii certi Episcopi designati ad communionis consortium. Emendata & illustrata lex 3. Cod. Theodos. de fide catholica. De jure danda communionis per Thraciam.

X. Error Socratis, qui Nestorio Episcopo Constantinopolitano hoc tributum putat. Et Sozomeni, qui urbe regia coeret. Jus illi collatum indefiniti, ad exemplum Romani Pontificis. Altera Socratis hallucinatio, qui sententiam canonis secunda Synodi & Theodosii miscit. Patriarcha apud Socratem iudicat cum Episcopis deletis à Theodosio ad fidei consortium.

XI. Asiana Diœcessis ecclesiastica ex undecim provinciis, quarum una est Asia Proconsularis. Eius Metropolis, & totius Asiane, Ephesus. Pontica Diœceses fines. Vicarij sedes, Cesarea in Cappadocia. Unde dignitas Episcopi qui Pontica prærebat. De Thracia & ejus Exarcho. Explicatio confessus Concilij Chalcedonensis. Thracia sub Episcopo Constantinopolitano. Dna reliqua Diœceses in ejus dictione transierunt decreto Concilij Chalcedonensis.

XII. Obicitur non agi de Patriarchio jure in canone Niceno, ex jure ordinationum, quod Episcopo Alexandrino competit per Egyptum; quale Romano Pontifici non competebat, nisi in Metropoli Romana. Fines antiqui Metropoleos Romane.

I. **N**ON aliena erit à proposito nostro de Patriarchatu Occidentis accusator disceptatio; imò vero prorsus necessaria, si Ecclesia Gallicana cum Romano Pontifice communionis vinculum perfectè cognoscere, ejusque quam per Gallias & ceteras Occidentis provincias exercuit auctoritatis fines perspectos habere velimus. Non possum in eorum sententiam ire qui recens Græculorum schismaticorum commentum esse putant tributionem illam omnium Diœceseon quæ Occidentem Romano Pontifici veluti Patriarchatum limitibus suis circumscriptum assignat. Fatoeque equidem id à Zonara & Balsamone observatum in commentariis quos ad sextum canonem Concilij Nicenæ ediderunt. Sed non ideo veterum menti hanc commentationem adversari censendum est, quod Græcis sit approbata. Quia vero dignitas Romanæ fidei augetur ex hac tractatione, quæ alioqui densis tenebris est obsepta, lucem

Zonara: 1510
in p. 17. 1701.
Ecclesiæ &c. 1701.
Expositio &c. 1701.